

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 07.06.1966, sp. zn. 4 Cz 47/66, ECLI:CZ:NS:1966:4.CZ.47.1966.1

Číslo: 2/1967

Právní věta: Návrh rodiča na zrušenie výživného na maloleté dieťa zahrňuje v sebe i návrh na zníženie výživného; je preto súd povinný v konaní, v ktorom sa skúma dôvodnosť návrhu na zrušenie výživného, zaoberať sa aj tým, či nedošlo k zmene pomerov, odôvodňujúcej prípadne zníženie výživného.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 07.06.1966

Spisová značka: 4 Cz 47/66

Číslo rozhodnutí: 2

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Řízení před soudem

Předpisy: 94/1963 Sb. § 96
§ 99

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Výživné na mal. V. D. bolo otcovi dieťaťa A. Z. určené uznesením býv. ľud. súdu v T. zo dňa 24. 10. 1955 a to sumou 180 Kčs mesačne, keď súd vychádzal zo zistenia, že otec mal príjem asi 1000 Kčs, matka asi 500 Kčs, pričom otec mal ešte vyživovaciu povinnosť k ďalšiemu dieťaťu vo veku 5 rokov, s matkou ktorého žil v spoločnej domácnosti; matka mal. V. D. inú vyživovaciu povinnosť vtedy nemala a žila s mal. synom u svojich rodičov.

Otec A. Z. podal dňa 4. 3. 1965 návrh na zrušenie výživného a to s účinnosťou od 1. 3. 1962. Uvádza, že v roku 1961 išiel do dôchodku, poberá dôchodok 694 Kčs, takže už nemôže platiť výživné na mal. V. D., keď ešte musí zabezpečiť výživné pre mal. J. Z., s matkou ktorého žije v spoločnej domácnosti a táto má malý príjem 700 až 750 Kčs.

Okresný súd v Žiari nad Hronom návrh otca zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vyživovacie povinnosť rodičov k deťom trvá do tej doby, pokiaľ deti nie sú samé schopné sa živiť, že otec zo svojho dôchodku môže výživné na mal. syna platiť, a to aj menšou sumou než dosiaľ; o toto zníženie výživného si otec môže požiadať.

Najvyšší súd rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona podanej predsedom Najvyššieho súdu tak, že rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom bol porušený zákon a toto rozhodnutie zrušil.

Z odôvodnenia:

Podľa ust. § 99 ods. 1 zák. o rod. môže súd aj bez návrhu zmeniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom pre mal. deti, ak sa zmenia pomery.

Podľa ust. § 6 o. s. p. postupuje súd v konaní v súčinnosti so všetkými, ktorí sa konania zúčastňujú tak, aby bol čo najúčelnejšie zistený skutočný stav veci a aby ochrana práv bola rýchla a účinná. Tiež ust. § 120 ods. 1 o. s. p. ukladá súdu dbať o to, aby skutočný stav veci bol zistený čo najúplnejšie.

Týmito zákonnými ustanoveniami sa však súd v danom prípade neriadil a náležité zistenie skutočného stavu vec opomenul. Rodičia maloletého V. D. neboli v konaní podrobne vypočutí o ich schopnostiach a možnostiach (§ 96 ods. 1 zák. o rod.), neboli zistené osobné a rodinné pomery, v ktorých obaja rodičia teraz žijú (napr. u matky vek detí z terajšieho manželstva, zárobok a majetkové pomery jej manžela), nebola včas zistená výška otcom poberaného dôchodku a doba, od ktorej otec dôchodok poberá.

Nesprávne sa tiež súd prvého stupňa obmedzil v konaní len na posúdenie dôvodnosti návrhu na zrušenie výživného a nezaoberal sa vôbec otázkou či nedošlo u rodičov maloletého, alebo u maloletého samotného k zmene pomerov, ktoré by odôvodňovali nie síce zrušenie výživného zo strany otca na mal. V. D., ale prípadne zníženie výživného. Posúdenie otázky, či sú dané predpoklady pre zníženie výživného, bolo nepochybne možné i v tomto konaní, nakoľko návrh otca na zrušenie výživného, ktorý bol predmetom tohoto konania, zahrňoval v sebe i tento, svojím obsahom užší nárok v rámci nároku v konaní uplatneného. Ak sa súd s týmto v konaní nezaoberal, potom svojím rozsudkom vlastne nerozhodol o celej prejednáwanej veci.

Keďže súd prvého stupňa v konaní takto nepostupoval, porušil tým zákon v ustanovení § 6, 120 ods. 1, § 162 ods. 2 o. s. p. v súvislosti s ustanovením § 99 ods. 1 zák. o rodine.